

Gonçal Calvo i Pérez

Alumne de l'Escola a Badalona des de parvulari fins a cou, ha aconseguit fer de les seves dues passions –la música i la tecnologia– la seva forma de guanyar-se la vida.

Nascut a Argentona el 1981, va arribar a l'escola de Badalona perquè la seva mare, bibliotecària de la Biblioteca Pública de Badalona, s'havia adonat que els alumnes de Garbí Pere Vergés destacaven per les seves preguntes intel·ligents i el seu interès per la lectura.

Enginyer de telecomunicació per la UPC, també té el grau mitjà de música, especialitat violoncel, pel Conservatori del Liceu, i un Màster en acústica, processament de senyal i informàtica aplicats a la música a la Universitat Pierre i Marie Curie (París).

Després de treballar a Sony i l'aeroport de Barcelona, des de fa cinc anys forma part de BMAT, una empresa tecnològica que té com a missió millorar el món de la música identificant en temps real milions de cançons a Internet i canals de ràdio i televisió d'arreu del planeta.

El primer record que li ve al cap en parlar de l'escola...

Complicat! Hi vaig passar tants anys que en guardo molts. El primer que recordo són, potser, els espais i els jardins que ajudaven a crear aquell món de mons que era l'Escola.

Què és el que més li va sorprendre de Garbí Pere Vergés?

Vaig començar a estudiar-hi de ben petit i, clar, el que passava a l'escola era normal per a mi. Els càrrecs, els colors –el meu era el verd–, les dècimes, les eleccions generals, el llibre de lector i tantes altres coses... Formaven part d'un projecte que anava més enllà d'ensenyar la lliçó.

Era conscient de la diferència d'estudiar a Garbí Pere Vergés en relació a altres centres?

Sí, a les tardes passava força hores al conservatori de música o a l'acadèmia d'idiomes, i allí coneixia nois i noies d'altres centres. Recordo la satisfacció amb què els explicava com era la vida a l'escola.

Algun mestre que recordi de forma especial?

De mestres, n'hem tingut uns quants i tots han deixat petjada, cadascú amb el seu estil. Per ells han passat molts alumnes i, per això, fa molta il·lusion quan, després de tants anys, es recorden de tu i de les anècdotes viscudes. Potser nosaltres també els hem deixat alguna empremta. Des d'aquí, una abraçada!

I algun racó màgic?

Segurament la biblioteca ocupa un lloc especial. Hi penso i encara puc sentir-ne l'olor, de fusta i llibres, i la claror dels finestrals que donaven a la façana i al jardí dels cedres.

Manté relació amb els companys de classe?

Sí. Amb alguns ens trobem de tant en tant; amb d'altres seguim en contacte a través de les xarxes socials. Amb els companys amb qui hem compartit anys de classes sempre hi ha una relació especial. Ens uneix un vincle profund, com fraternal.

Com ha influenciat el Projecte Pedagògic de l'Escola en la seva vida personal i professional?

Penso que l'escola ha contribuït significativament a desenvolupar el meu sentit de la responsabilitat. Un dels seus punts forts és la capacitat de fer sentir l'alumne protagonista i actor indispensable pel seu funcionament.

La música ha estat una part important de la seva formació. Com

recorda el paper de la música a Garbí Pere Vergés?

Com que l'hora escassa setmanal de música se'm feia curta, mirava de participar en tot allò que hi tenia relació: la coral, el conjunt de flautes de bec, audicions...

Creu que la formació musical té prou pes al nostre país?

La música ens envolta arreu i a tota hora però en l'educació general està força oblidada, i l'enèsima reforma educativa l'ha condemnada a la marginació. Com la dansa o la plàstica, és una eina transformadora que eixampla els nostres límits comunicatius i, a banda de la seva funció social, contribueix al desenvolupament cognitiu. Tothom hauria d'aprendre a tocar un instrument!

També és enginyer de telecomunicació. Què diria als estudiants que vulguin optar per estudis tècnics?

Hi ha una necessitat creixent de crear tecnologies eficients per accedir, processar i interpretar la quantitat ingent de dades que generem avui en dia, en un viatge que ens ha de dur de la societat de la informació a la societat del coneixement. Diria als estudiants que si fan allò que els apassiona sempre trobaran el seu camí. Jo he unit música i tecnologia!